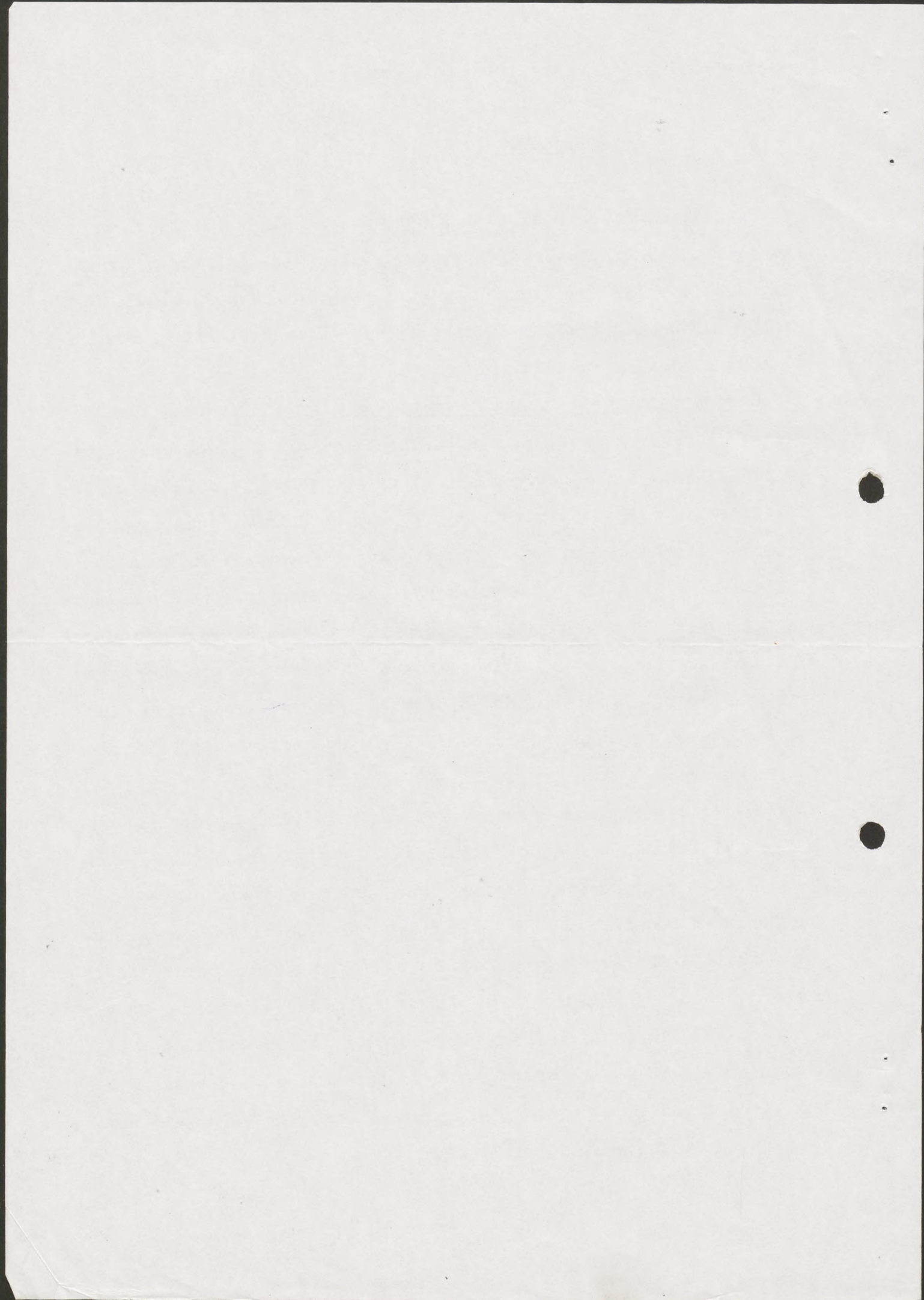

Życiorys

Urodziłem się na Białorusi k/Boryspwa w 1915 r. Od 1922 r, uczyłem się w Wilnie. W 1933 r. ukończyłem gim, im, ks. Zygmunta Augusta, a w 1938 r, Wydział Prawa i Nauk Społecznych U.S.B. W 1939 r, ożeniłem się z Jadwigą Wierusz-Kowalską. Żona zmarła w 1991 r, Jestem wdowcem.

Służba wojskowa i niepodległościowa: 1937/38 r, Dyw, Kurs, Podchor, Rezerwy 29 dyw, p, w Grodnie; ^(w dowództwie plut. pokoj.) ćwiczenia w 41 p,p, w Suwałkach III-V/39 r.; w sierpniu 39 r. nie zostałem zmobilizowany jako ochotnik zgłosiłem się do 5 p,p, Leg, w Wilnie, przekroczyłem granicę litewską i zostałem internowany w Kulotowie k. Kowna; uciekłem 21 września. Zwerbowany do pracy konspiracyjnej organizowanej przez Związek Harcerstwa Polskiego w Kownie; powróciłem do Wilna delegowany do komórki wywiadowczej; zostałem aresztowany 30.01.1940 r. i przez przeszło półtora roku byłem więźniem śledczym litewskiej Sangumy a potem NKWD; w momencie inwazji niemieckiej uciekłem z transportu. W 1941 r. wyniosłem się z żoną i dzieckiem do pow. wilejskiego. Tam zostałem przyjęty do Bazy-Miód działającej w ramach "Wachlarza". Po spaleniu majątku Łukawiec, w którym pracowałem przez partyzantkę sowiecką w 1942 r, uciekłem z rodziną do Wilna i zacząłem pracować w Małych Solecznikach. Kierowałem akcją okradania wojskowych składów niemieckich w Jaszunach przez około 14 miesięcy. W marcu i kwietniu 1944 r. zorganizowałem Oddział leśny Bazy-Miód; byłem jego dowódcą. Po udanym wyjściu z okrężenia sowieckiego i marszu do Puszczy Ruskiej rozwiązałem oddział 30 sierpnia 1944 r. Ukrywałem się poza miastem z fałszywymi dokumentami.

Aresztowany przypadkowo w rodzinnym mieszkaniu w Wilnie podobno za to, że ukrywałem się od ogłoszonej mobilizacji, skazano mnie na 8 lat łagru.

Do czasu amnestii dla skazanych za przestępstwa wojenne przebywałem w Łagrach w Kornii ASSR w Udzie i okolicach. W końcu września 1945 r. powróciłem do Wilna i wyjechałem z matką, żoną i trojgiem dzieci do Torunia. W 1946 r. przenieśliśmy się do Warszawy, gdzie pracowałem w różnych instytucjach centralnych przemysłu spożywczego, wykładałem w SGPiS i przez półtora roku byłem konsultantem w Biurze Studiów przy Kancelarii Cywilnej Prezydenta R.P. W 1949 r. spotkał mnie Adam Boryczko /cichociemny/ mój przełożony i kolega z A.K. Przyjechał jako wysłannik wywiadu Rządu Polskiego w Londynie. Zrobiona przez niego dla fałszowania dokumentów odbitka pieczęci Kancelarii Cywilnej z mojej legitymacji, naprowadziła na ślad naszych kontaktów. 5 marca 1953 r. zostałem aresztowany i skazany na dożywotnie więzienie. Wyszedłem 12 grudnia 1956 r. na przerwę kary a potem na warunkowe zwolnienie

Praca naukowa: Doktorat obroniłem w 1961 r. w SGGW, habilitację w 1963 r. na SGPiS, w 1966 r. zostałem mianowany docentem w Akademii Teologii Katolickiej i prowadziłem Katedrę Socjologii Religii; w 1974 r. otrzymałem tytuł profesora nauk humanistycznych; przeniesiono mnie na emeryturę w 1985 r. W roku 1959 powierzono mi organizację Ośrodka Badań Naukowych przy Społecznym Komitecie Przeciwalkoholowym, którym kierowałem do 1972 r.

Prace społeczne: Od 1967 r. do ¹⁹⁹³ ~~dziś~~ ^{byłem} jestem członkiem Komisji Episkopatu Polski Iustitia et Pax; od 1972 r. do 1986 r. byłem prezesem Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie; w latach 1981-1984 członkiem v-przewodniczącym Prymasowskiej Rady Społecznej. Od 1986 do 1989 członkiem Rady Konsultacyjnej przy Przewodniczącym Rady Państwa.

B. Krzyżanowski, Wilniński matczornik, Pergo 1979;

Przeharz Wileński, nr. 7/1992 i 2/1993

